

บทที่ 2

ทฤษฎีและวาระกรรมที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและแนวคิด

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารต่างๆ บทความ และเอกสาร ประกอบการบรรยายของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยกับการจัดทำแผนจากค้นคว้าผลสำเร็จ (Balanced Scorecard) และงบประมาณ ดังต่อไปนี้

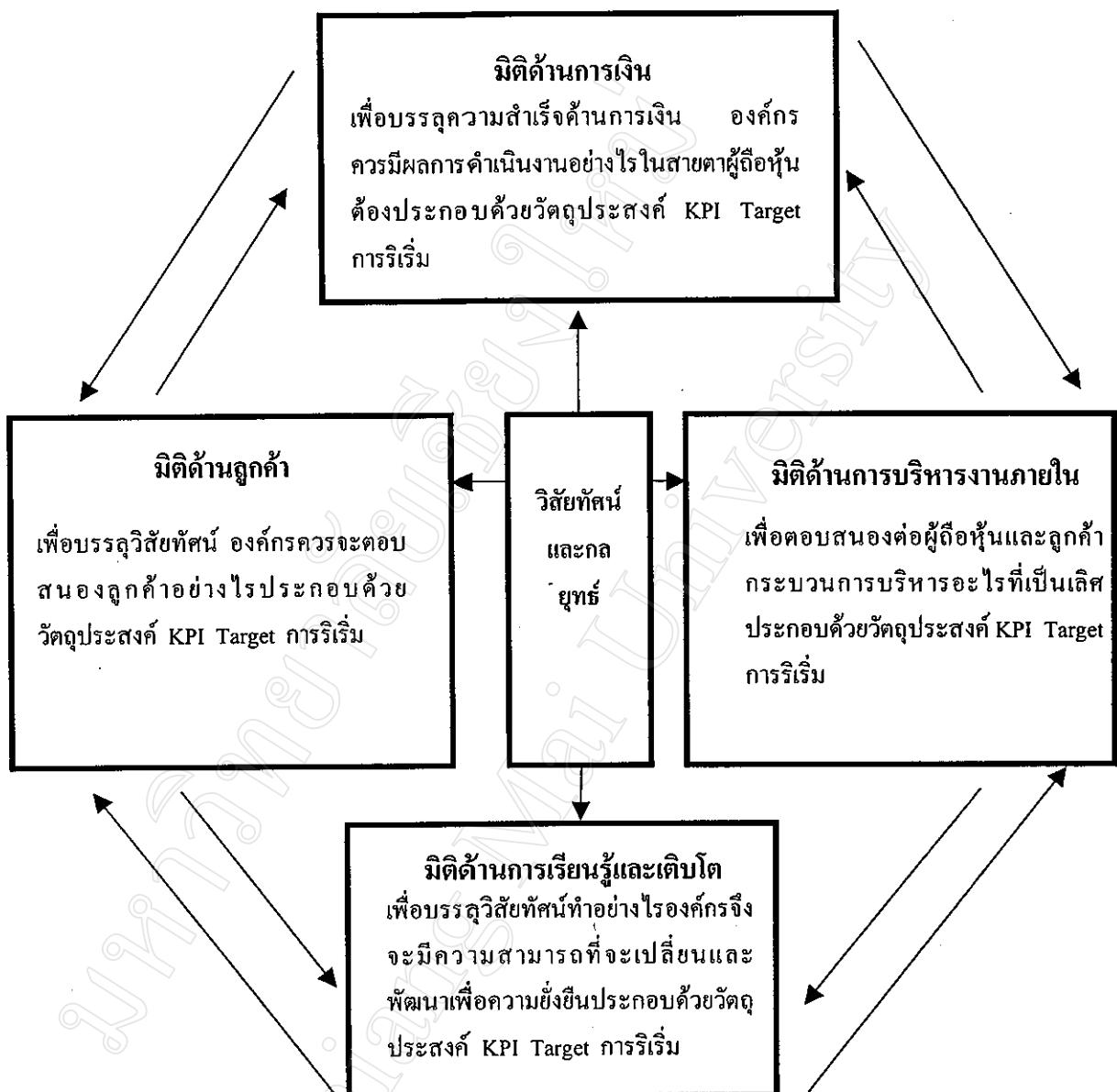
1. เทคนิคการวัดผลงานสมัยใหม่ (Balanced Scorecard)
2. การงบประมาณ
3. วิธีการประเมินผล
4. วาระกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. เทคนิคการวัดผลงานสมัยใหม่ (Balanced Scorecard)

เป็นเครื่องมือวัดผลที่เชื่อมโยงกับกลยุทธ์ขององค์กร พัฒนาโดย Robert S. Kaplan และ David Norton ซึ่งจะมีการวัดและประเมินองค์กร 4 ด้าน ได้แก่ ผลการดำเนินงานด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการบริหารภายใน และการเรียนรู้และการเติบโต¹

เทคนิคการวัดผลงานสมัยใหม่ จะเริ่มจากองค์กรมีวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ จากนั้นการวัด ความสำเร็จ จะประกอบด้วย (ดังแสดงในภาพที่ 1)

¹ อังครา จันทร์ชา, สู่ความเป็นเลิศทางธุรกิจ : คู่มือการวางแผนกลยุทธ์ และการจัดทำ BSC (Balanced Scorecard), พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งอุพัลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ภาพที่ 1 แสดงความสมดุลย์ของมุมมอง 4 ด้าน²

² อัจฉรา ชันทร์ชา, สู่ความเป็นเลิศทางธุรกิจ : ศูนย์การวางแผนกลยุทธ์ และการจัดทำ BSC (Balanced Scorecard), พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งอุปราชกรรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ในการสร้างเครื่องมือวัดผลองค์กร องค์กรจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives) การวัด (Measures) เป้าหมาย (Targets) และการเริ่มดำเนินการ (Initiative) สำหรับดัชนีวัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) เป็นดัชนีวัดผลการดำเนินงานเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการจัดทำดัชนีวัดผลสำเร็จ ตัวอย่างดังนี้ที่ใช้วัดผลการดำเนินงาน แสดงในภาพที่ 1 ในการจัดทำดัชนีวัดผลสำเร็จ มีการกำหนดดัชนีชี้วัดระดับองค์กร ระดับหน่วยธุรกิจ ระดับฝ่าย และระดับบุคคล ซึ่งต้องเชื่อมโยงกันตามลำดับ ดังนี้

1. มุมมองด้านการเงิน

เป็นการตอบคำถามว่า ถ้าองค์กรเราประสบความสำเร็จด้านการเงิน ผลกระทบดำเนินงานทางการเงินควรเป็นอย่างไร ในสายตาของผู้ถือหุ้น ซึ่งดัชนีวัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ทางด้านการเงินที่ใช้ในการวัด ได้แก่

- 1.1 มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น (Economic Value Added)
- 1.2 รายได้ต่อพนักงานกำไรต่อพนักงาน
- 1.3 กำไรต่อสินทรัพย์ (ROA)
- 1.4 กำไรขั้นต้นก่อนหักดอกเบี้ย ค่าเสื่อมราคาและการตัดจำหน่าย (Earning Before Interest Depreciation and Amortization)

2. มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective)

เป็นการตอบคำถามเพื่อให้องค์กรบรรลุวิสัยทัศน์ เราชรตบูรณ์ของลูกค้าอย่างไร ซึ่ง ดัชนีวัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ทางด้านลูกค้า ได้แก่

- 2.1 ความพึงพอใจของลูกค้า
- 2.2 ภาพลักษณ์ขององค์กร
- 2.3 ตำแหน่งทางการตลาด (Market Position)
- 2.4 การรักษาลูกค้า
- 2.5 การหาลูกค้าใหม่

3. มุมมองด้านกระบวนการบริหารภายใน (Internal Business Process)

เป็นการตอบคำถามว่า เพื่อตอบสนองความพอใจของผู้ถือหุ้นและลูกค้า องค์กรควรมีกระบวนการที่เป็นเลิศอย่างไรบ้าง ซึ่งดัชนีวัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ทางด้านกระบวนการบริหารภายใน ได้แก่

- 3.1 ผลผลิต/ประสิทธิภาพ
- 3.2 วงจรผลิตภัณฑ์ (Cycle time)
- 3.3 ปริมาณที่เหมาะสม (Lead time)
- 3.4 การจัดส่งได้ทันเวลา

4. มุมมองด้านการเรียนรู้และเติบโต (Learning and Growth)

เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ เราจะทำอย่างไรในการรักษาความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ซึ่งดัชนีวัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ทางด้านการเรียนรู้และเติบโต ได้แก่

- 4.1 ความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี
- 4.2 ระยะเวลาการนำสินค้าใหม่ออกสู่ตลาด
- 4.3 วิจัยและพัฒนาต่อรายชั้ยรวม

2. การงบประมาณ

การงบประมาณเปรียบเสมือนเป็นตัวชี้วัดอันหนึ่งในมุมมองด้านการเงิน เพื่อช่วยในการบริหารงานของฝ่ายบริหาร โดยขึ้นตอนในการวางแผนและจัดทำแผนปฏิบัติงานหรืองบประมาณ และการควบคุมการใช้งบประมาณ ซึ่งขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้

- 2.1 การประเมินสภาพแวดล้อมขององค์กร
- 2.2 การกำหนดวัตถุประสงค์
- 2.3 การกำหนดเป้าหมาย การดำเนินการ
- 2.4 การกำหนดนโยบายปฏิบัติการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้
- 2.5 การกำหนดข้อสมมติฐานในการวางแผน
- 2.6 การประเมินและจัดทำแผนสำหรับโครงการต่าง ๆ
- 2.7 การจัดทำแผนงบประมาณระยะยาว
- 2.8 การจัดทำแผนงบประมาณระยะสั้น
- 2.9 การจัดทำรายงานวิเคราะห์ต่าง ๆ
- 2.10 การจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนงบประมาณ

3. วิธีการประเมินผลโดยใช้ดัชนีวัดผลสำเร็จ

ในการใช้ดัชนีวัดผลสำเร็จจะประกอบไปด้วย 4 มุมมอง/4 มิติ คือ

1. มุมมองทางด้านการเงิน
2. มุมมองทางด้านลูกค้า
3. มุมมองทางด้านการบริหารงานภายใน
4. มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการเติบโต

ทั้ง 4 มุมมองนี้จะมีตัวชี้วัด (KPI) ที่แตกต่างกันในแต่ละด้านและจากการที่ กฟผ. ได้ใช้ดัชนีวัดผลสำเร็จมาเป็นตัวกำหนดตัวชี้วัด (KPI) ในแต่ละด้าน โดยนำเอานโยบายมาแปลงสู่การปฏิบัติที่ทำให้มีตัวชี้วัดในแต่ละด้านและพอถึงลิ้นปีงบประมาณ (ตุลาคม 2544 – กันยายน 2545) ก็จะนำเอาตัวชี้วัดที่เกิดขึ้นจริงเทียบกับตัวชี้วัดที่ได้ตั้งไว้แต่ต้น เพื่อหาความสำเร็จของแผน จากผลแตกต่างที่เกิดขึ้น จะถูกจุดบกพร่องและสาเหตุของความแตกต่าง เพื่อวัดความสำเร็จของแผนจากค่าของตัวชี้วัดที่เกิดขึ้น เพื่อจะหาแนวทางแก้ไขในปีต่อไป

สำหรับงบประมาณที่ตั้งไว้ใช้สำหรับแผนหนึ่ง ๆ งบประมาณก็เป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่งที่ช่วยวัดมุมมองทางด้านการเงิน คือ จะวัดถึงความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้จ่ายเงินว่า มีการคำนวณประมาณไว้ล่วงหน้าได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใดต่อแผนหนึ่ง ๆ โดยวัดจากยอดจ่ายจริงตามปีงบประมาณเทียบกับงบประมาณที่ตั้งไว้ก่อนเริ่มใช้แผนเพื่อคุณภาพการใช้จ่ายและประสิทธิผลจากการจ่าย รวมทั้งหาสาเหตุความแตกต่างจากหลาย ๆ ด้านประกอบเพื่อจะได้เป็นแนวทางแก้ไขในปีต่อไป

4. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ปราโมทย์ ศุภปัญญา : เทคนิคการวัดผลงานสมัยใหม่ กล่าวว่า ทศวรรษ 1990 เป็นช่วงปฏิรูปหรือยกเครื่ององค์กรภาครัฐของสหรัฐอเมริกาอย่างกว้างขวาง เริ่มจากการทบทวนผลการดำเนินงานของทุกองค์กรภาครัฐทั่วประเทศในเดือนมีนาคม ปี 1993 ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรของรัฐ ไปสู่การเน้นลูกค้าเป็นอันดับแรก การมอบอำนาจหน้าที่รับผิดชอบแก่ผู้ปฏิบัติงานและขั้นระบบ ที่มีระเบียบแบบแผนหมุนเวียนมากก dein ไปเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ตั้งกล่าว รัฐบาลได้ออกกฎหมายรองรับหลายฉบับ อาทิ The Government Performance and Results Act of 1993, The Government Management Reform Act of 1994 และ The Information Technology Management Reform Act of 1996 เป็นต้นซึ่งทำให้องค์กรภาครัฐต้องมีการวางแผนเชิงกลยุทธ์เพื่อส่งมอบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพมาตรฐานสูงแก่ลูกค้าพร้อมทั้งต้องแสดงความมุ่งมั่นอย่างจริงจังด้วยการจัดทำระบบการวัดผลการทำงาน พร้อมทั้งต้อง

แสดงความมุ่งมั่นอย่างจริงจังด้วยการจัดทำระบบการวัดผลการทำงาน โดยมีเป้าหมายอันสูงสุดคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อประชาชนผู้มาใช้บริการหรือผู้ที่เสียภาษีแล้วรัฐด้วยบริการที่เหนือชั้นกว่าและดีที่สุด

การปฏิรูปองค์กรภาครัฐ ก่อให้เกิดการรวมตัวของผู้บริหารองค์กรภาครัฐหลายแห่งจัดตั้งเป็นสมาคมผู้บริหารงานจัดซื้อ (Procurement Executives' Association) เพื่อออกแบบโปรแกรมวัดผลและจัดการระบบจัดซื้อขึ้นมาใหม่ซึ่งพอยแยกออกได้เป็น 3 ระยะด้วยกัน คือ

1. ระยะแรก ได้มีการจัดตั้งทีมงานวัดผลกระทบจัดซื้อ (The Procurement Measurement Action Team – PMAT) เพื่อทบทวนกระบวนการจัดซื้อว่าได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่มีอยู่หรือไม่ เพื่อการออกใบรับรองระบบจัดซื้อว่าได้ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานที่เหมาะสมหรือไม่ วิธีการนี้ไม่ได้มุ่งเน้นที่ผลลัพธ์และไม่มีประสิทธิผลต่อการปรับปรุงคุณภาพกระบวนการจัดซื้อ

2. ระยะที่สอง จึงได้มีการพัฒนาวิธีการวัดผลการทำงาน โดยใช้แบบจำลอง “PMAT” (The Procurement Measurement Action Team) ที่ได้มาจากการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมและเข้าเยี่ยมชมอย่างคัดสรรของรัฐด้านวัดผลการทำงาน และสังเคราะห์สรุปเป็นแบบจำลอง PMAT (The Procurement Measurement Action Team) ที่สามารถประเมินความแข็งแกร่งและประสิทธิผลของระบบจัดซื้อโดยรวมได้

3. ด้วยพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ในปี 1998 สมาคมผู้บริหารงานจัดซื้อได้จัดตั้งทีมงานขึ้นมาใหม่ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่จากหลายองค์กรของรัฐ หน้าที่หลักของทีมงานนี้คือสร้างกรอบคิด จัดทำเอกสาร และบำรุงรักษาระบบวัดผล และจัดการผลการดำเนินกลยุทธ์องค์กร โดยใช้แบบจำลอง PMAT (The Procurement Measurement Action Team) เป็นพื้นฐานในการทบทวนปรับปรุง ด้วยแนวคิดที่ให้หน่วยงานระดับท้องถิ่น ประเมินผลการทำงานของตนเองเทียบกับความคาดหวังของกรมหรือหน่วยงานอื่นๆ แทนวิธีการเดิมที่เป็นการควบคุมกระบวนการจัดซื้อโดยหน่วยงานกลาง ผลงานหลักของทีมงานชุดนี้ คือ แบบจำลองวัดผลกระทบการทำงานของสมาคมผู้บริหารงานจัดซื้อตามแนวคิดนี้วัดผลสำเร็จ (Balanced Scorecard) ที่มีความยืดหยุ่นมากพอที่จะวัดผลการทำงานของแต่ละองค์กร ที่มีลักษณะงานเฉพาะได้ รวมทั้งมีตัววัดผลหลักร่วมขององค์กรที่เป็นสมาชิก ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำงานมาตรฐานเปรียบเทียบ (Benchmarking) ต่อไป³

³ ปราโมทย์ ศุภปัญญา, เทคนิคการวัดผลงานสมัยใหม่, กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์อินฟอร์มเม迪ค บุ๊คส์, 2545.